

Opera door vooral Zwols talent: chapeau!

Op een zondag propvol opera vanwege het Kameropera Festival stond Purcell's 'Dido and Aeneas' nogal terloops als een soort lunchpauzeconcert geprogrammeerd. Plaats van handeling was de hal van het Stedelijk Museum, waar regisseur Jan Pieter Boudens met weinig middelen maar veel fantasie de encenering had weten te realiseren, met het bordes en de trappen als toneel.

Het decor bestond slechts uit de suggestie van een woud hier en de suggestie van een schip daar: sober maar functioneel. Het orkest was afkomstig van de op loopafstand gelegen Grote Kerk en voor de gelegenheid omgedoopt van Musica Michaëlis tot Michaël Consort. Met Clara de Vries als Dido en

OPERA

Purcell: Dido and Aeneas. Clara de Vries, Dido; Annemieke Kok, Belinda; Ineke Vlogtman, Sorceress; Joep van Geffen, Aeneas; Michaël Consort en Zwols Vocaal Ensemble o.l.v. Martien Hovestad.

door **Lex Gunnink**

Joep van Geffen als Aeneas waren de hoofdrollen ideaal bezet.

De Vries heeft een aristocratisch voorkomen en wist de getormenteerde Dido zowel in zang als mimiek perfect neer te zetten, voor naam en gepassioneerd tegelijkertijd. De rol van Aeneas was Joep

van Geffen op het lijf geschreven: hij heeft een stem van groot kaliber en is bovendien een flinke, pezige vent. Beiden zetten een prachtige acteerprestatie neer, met oog voor detail.

De rol van Belinda werd gezongen door Annemieke Kok. Zij heeft een prachtig helder timbre, maar haar stem is wat klein van formaat voor het genre opera.

Ineke Vlogtman ontpopte zich tot een huiveringwekkende tovenares van allure. Alle vileinigheid die maar in haar was wist ze in haar rol te leggen, met een schitterende beheersing van kleur en intonatie. Het Zwols Vocaal Ensemble verdient een groot compliment voor het realiseren van de koorpartij. Tenslotte is opera niet hun dagelijks brood. Alle koren werden fris,

stralend en kernachtig gezongen, zodat hun prestatie gelijke tred hield met die van de professionele solisten. Bovendien wisten ze uit eigen gelederen enkele van de kleinere rollen overtuigend te bezetten.

Dirigent Martien Hovestad wist daarbij alle musici te bereiken, ongeacht waar ze zich dan ook mochten bevinden in deze driedimensionaal uitgevoerde opera.

Het grootste compliment voor de titelrol kwam evenwel van het publiek. Toen Clara de Vries de wereldberoemde stervensaria 'When I am laid in earth' zong, kwamen links en rechts de zakdoeken tevoorschijn.

Een prima productie, en bovendien grotendeels neergezet door Zwols talent. Chapeau!